

ofte sker efter forudgående forhandling med søkortarkivet. Hertil kommer, at fyr- og vagervæsenets arbejde såvel i fredstid som under krigsforhold er af væsentlig interesse for den militære virksomhed og forberedelse til søs.

Begge de her nævnte institutioner har imidlertid et meget intimt dagligt samarbejde med lodsvæsenet. Udlægning og ændring af afmærkning drøftes med lodsdirektoratet, og en stor del af tilsynet med vagerafmærkning er i henhold til § 44 i lodsloven overladt til de lokale lodserier.

Under krigsforhold må dette samarbejde mellem institutionerne udvides betydeligt, og hertil kommer, at lodserne under disse forhold vil komme til at deltage i den militære sikkerheds- og efterretningstjeneste til søs, bl. a. ved lodsninger ved mine-spærringer og i tvangsruiter.

Bestemmelsen i § 29 i lov nr. 279 af 18. juni 1951, hvorefter forsvarsministeren under ekstraordinære forhold kan overdrage overledelsen af fyr- og vagervæsenet, lodsvæsenet og søkortarkivet til søværnskommandoen eller anden militær kommandoinstans, må ses som et udtryk for disse institutioners indbyrdes samhørighed og deres fælles opgaver med søværnet.

5. *Hvilke økonomiske konsekvenser ville det få at ansætte lønnen for de lavest lønnede lodser på linie med f. eks. styrmændene på statsbanernes skibe?*

Efter lovforslaget skal der tillægges en lods under reguleringsfonden 8 496 kr. årlig (svarende til pristal 376), hvortil kommer andelen af de indsejlede lodspenge. Tilsammen vil disse beløb i almindelighed ikke komme under 12 000 kr. årlig.

En styrmand i DSB på laveste løn (grundløn 3 180 kr.) uden alderstillæg og uden stedtillæg lønnes årlig (svarende til samme pristal) med 9 824 kr., hvoraf 213 kr. skal svares i pensionsbidrag, således at den kontante løn bliver 9 611 kr.

I praksis vil en lods således ikke få mindre i indtægt end en nyansat styrmand i DSB. Ældre styrmænd kan under visse forhold opnå ca. 14 000 kr. årlig. Såfremt lodsens indtægt skal reguleres op til dette beløb for de ca. 10 lodser, der foreløbig vil omfattes af ordningen, vil der herved påføres reguleringsfonden en årlig merudgift på ca.

20 000 kr. Da en højere minimumsløn antagelig vil få endnu flere lodser til at søge optagelse i reguleringsfonden, vil dette beløb dog næppe være tilstrækkeligt.

6. *Vil det påtænkte lodsråd også få adgang til at udtale sig om pensionsspørgsmål? Eller vil der blive dannet en bestyrelse for lodsernes pensionskasse, og i så fald, hvorledes vil denne blive sammensat?*

Det påtænkte lodsråd skal ikke beskæftige sig med pensionsspørgsmål, da den fælles lodspensionskasse ifølge vedtægt, som sættes i kraft samtidig med lodsloven, skal administreres af en bestyrelse på 5 medlemmer, der beskikkes af ministeren.

Det ene af bestyrelsens medlemmer beskikkes efter forudgående forhandling med finansministeriet. 2 medlemmer (1 tjenstgørende lods og 1 pensionist) beskikkes for et tidsrum af 5 år ad gangen efter indstilling af pensionskassens medlemmer, jfr. iøvrigt betænkningen vedrørende lodsernes pensionsordning, side 22—23.

7. *Hvor stort bliver pensionsbeløbet med alle tillæg efter lovforslaget for de lodser, hvis pensionsret er blevet aktuel før 1. april 1952? Og for lodser, hvis pensionsret er blevet aktuel efter denne dato?*

Det årlige pensionsbeløb med alle tillæg vil for de lodser, hvis pensionsret er blevet aktuel før 1. april 1952, efter forslaget for tiden udgøre følgende beløb (for maksimumspension):

Grundpension	4 800 kr.
Pensionskassetillæg (50 pct.) . . .	2 400 -
Dyrtidstillæg (80 pct. af 3 000 kr.)	2 400 -
Ialt	<u>9 600 kr.</u>

og efter forslaget for lodser, hvis pensionsret er blevet aktuel efter denne dato:

Grundpension	5 040 kr.
Pensionskassetillæg (50 pct.) . . .	2 520 -
Dyrtidstillæg (80 pct. af 3 000 kr.)	2 400 -
Ialt	<u>9 960 kr.</u>

8. *Findes der i Norge og Sverige en lovgivning om indtægtsregulering for lodsernes vedkommende på linie med den i lovforslaget foreslåede, og hvorledes har denne virket såvel med hensyn til lodstjenestens udførelse som med*